

מעשה פלא מהאי גאון ר"מ [רבי משה] די ליאון ז"ל.

איש אחד היה רשע גמור כל ימיו. וידע בעצמו כי תשובתו קשה להתקבל. ופעם אחת שאל בדרך שחוק להר"מ [להרב משה] די ליאון ז"ל אם יש תרופה למכתו. ואמר לו הגאון הנ"ל: אין לו תרופה וכפרה כ"א [כי אם] שיקבל עליו דין מיתה על כפרת עונותיו. ושאל מאתו כי אם יקבל עליו דין מיתה האם יהי לו חלק בגן עדן. א"ל [אמר לו]: "הן." א"ל [אמר לו]: "השבע לי שיהי' מקומי בשכונתך." ונשבע לו על זה שיראה לקרבו אליו בג"ע [בגן עדן]. וכשמוע כך האיש ההוא נתאמן ללכת אחריו לבית מדרשו. וצוה הרב הנזכר שיביאו עופרת לפניו. ויביאו העופרת והי' מנפח תחתיו במפוח עד שהותך העופרת היטב. ואח"כ [ואחר כך] הושיב את האיש ההוא על הספסל וקשר סודר אחד, היא מטפחת על עיניו וא"ל התודה על כל עונותיך לאלהינו וקבל עליך עול מלכות שמים בלבב שלם. ואמור 'שמע ישראל' וקבל עליך המיתה חלף עונותיך שהכעסת כל ימך לבוראך.

וקפץ הבעל תשובה ההוא בבכיה גדולה ומרה עד מאוד. והי' עומדים שם סביבו קבוץ גדול ומושב זקנים ותלמידים חכמים. ואז א"ל [אמר לו] הרב: "הרחב פיך ואמלאהו בפתילה של עופרת." והאיש ההוא פער פיו לבלי חוק לכל העם העומדים סביבותיו, לקבל עליו מיתה שלימה ולקנות חיי עוה"ב [עולם הבא]. אז לקח הרב הנזכר כף דבש וורדים והשליך אותו לתוך פיו ויאמר לו: "וסר עוניך וחטאתך תכופר." ומיד התחיל הבעל תשובה לצעוק בקול מר: "רבי, למען כבוד יוצרינו ממ"ה [מלך מלכי המלכים] הקב"ה, הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי באבוד נפשי, ולמה לי חיים אחר כי עונותי עברו ראשי מכף רגל ועד ראש אין בי מתום. מה זאת עשית לי ולמה רמיתני. א"ל [אמר לו] הרב: "אל תירא ואל תחת כי כבר רצה האלהים את מעשיך." ומאז והלאה לא זו הבעל תשובה ההוא מבית מדרשו של הר"מ [הרב משה] די ליאון, וכל ימיו בתענית ובתשובה גדולה. ואחר הדברים האלה נתבקש הרב ר"מ [רבי משה] די ליאון בשיבה

של מעלה ונפטר לבית עולמו. וכשראה הבעל תשובה ההוא כי נפטר בכה במר נפשו ויצעק אל ה' כי יקח אותו אלהים אחר שאין לו רב שידריכהו. ויהי כאשר הרבה והפציר בתפלה ויעתר לו ה' ונפל למשכב. וכהגיע עת פטירתו התחיל לצעוק: "פנו מקום להרב ר"מ [רבי משה] דליאון

כי בא עתה אחרי לקיים ולאשר שבועתו ולהוליכני לג"ע [לגן עדן] אצלו!" ומיד נפטר. ואחר פטירתו ראוהו כמה זקנים וגדולים בחלום יושב בג"ע [בגן עדן] אצל רבו ולומד תורה ביחד זי"ע [זכותו יגן עלינו] ועכ"י [ועל כל ישראל] מע"ט [מעלות טובות]:

מעשה פלא מהאי גאון ר"מ די ליאון ז"ל.

איש אחד היה רשע גמור כל ימיו. וידע בעצמו כי תשובתו קשה להתקבל ופעם אחת שאל בדרך שחוק להר"מ די ליאון ז"ל אם יש תרופה למכתו. ואמר לו הגאון הנ"ל אין לו תרופה וכפרה כ"א שיקבל עליו דין מיתה על כפרת עונותיו. ושאל מאתו כי אם יקבל עליו דין מיתה האם יהי לו חלק בגן עדן. א"ל הן א"ל השבע לי שיהי' מקומי בשכונתך ונשבע לו על זה שיראה לקרבו אליו בג"ע וכשמוע כך האיש ההוא נתאמן ללכת אחריו לבית מדרשו וצוה הרב הנזכר שיביאו עופרת לפניו ויביאו העופרת והי' מנפח תחתיו במפוח עד שהותך העופרת היטב. ואח"כ הושיב את האיש ההוא על הספסל וקשר סודר אחד היא מטפחת על עיניו וא"ל התודה על כל עונותיך לאלהינו וקבל עליך עול מלכות שמים בלבב שלם. ואמור 'שמע ישראל' וקבל עליך המיתה חלף עונותיך שהכעסת כל ימך לבוראך וקפץ הבעל תשובה ההוא בבכיה גדולה ומרה עד מאוד. והי' עומדים שם סביבו קבוץ גדול ומושב זקנים ותלמידים חכמים. ואז א"ל הרב הרחב פיך ואמלאהו בפתילה של עופרת והאיש ההוא פער פיו לבלי חוק לכל העם העומדים סביבותיו. לקבל עליו מיתה שלימה ולקנות חיי עוה"ב. אז לקח הרב הנזכר כף דבש וורדים והשליך אותו לתוך פיו ויאמר לו וסר עוניך וחטאתך תכופר. ומיד התחיל הבעל תשובה לצעוק בקול מר רבי למען כבוד יוצרינו ממ"ה הקב"ה הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי באבוד נפשי ולמה לי חיים אחר כי עונותי עברו ראשי מכף רגל ועד ראש אין בי מתום מה זאת עשית לי ולמה רמיתני. א"ל הרב אל תירא ואל תחת כי כבר רצה האלהים את מעשיך ומאז והלאה לא זו הבעל תשובה ההוא מבית מדרשו של הר"מ די ליאון וכל ימיו בתענית ובתשובה גדולה ואחר הדברים האלה נתבקש הרב ר"מ די ליאון בשיבה

של מעלה ונפטר לבית עולמו. וכשראה הבעל תשובה ההוא כי נפטר בכה במר נפשו ויצעק אל ה' כי יקח אותו אלהים אחר שאין לו רב שידריכהו. ויהי כאשר הרבה והפציר בתפלה ויעתר לו ה' ונפל למשכב. וכהגיע עת פטירתו התחיל לצעוק: "פנו מקום להרב ר"מ [רבי משה] דליאון

כי בא עתה אחרי לקיים ולאשר שבועתו ולהוליכני לג"ע [לגן עדן] אצלו!" ומיד נפטר. ואחר פטירתו ראוהו כמה זקנים וגדולים בחלום יושב בג"ע [בגן עדן] אצל רבו ולומד תורה ביחד זי"ע [זכותו יגן עלינו] ועכ"י [ועל כל ישראל] מע"ט [מעלות טובות]: